

Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals
ni s'accepta correspon-
dència sobre els mateixos.

Any II - Vilanova i La Geltrú, dissabte 24 juliol de 1937 - N.º 367

Sols es respon de la publicació
d'aquelles notes que se'ns tra-
metin abans de les 8 del vespre.

DES DEL FRONT

Un exemple

Els treballadors de la «Hispano Suiza», donant exemple de patriotisme, han declarat que en els seus tallers no hi ha ningú que es pugui considerar insubstituïble.

Hem de fer constar que molts dels elements de què disposa avui l'Exèrcit Popular, surten dels tallers esmentats.

Això mentre a casa nostra uns senyorets sense escrúpols intenten defugir l'acompliment del seu deure; ara, que nosaltres perdonem, com perdonem, també, als joves que han abandonat el front per la pau confortable de la llar; són tan llargues les nits passades al ras i el fusell és una eina tan ingrata pel que vol lluir les mans polides com les d'una senyoreta, que bé val la pena de provar de burlar descaradament les lleis necessàries per la victòria, que potser en un moment d'obcecació ells mateixos varen demanar.

Bé, companys del Pirelli, bé; el poble de Vilanova pot estar orgullós dels seus fills, però les mares dels que han deixat la sang en la terra resseca del front, deuen pensar que ja és hora que s'acabi aquest mite de les indústries de guerra, que tenen d'ésser elaborades exclusivament per homes joves.

No us sembla que després d'un any es pot demanar una mica de dignitat?

Nosaltres ho creiem així i ens atenim a les paraules del President de Catalunya:

Prou!

RAMON BOSCH

Segura, juliol 1937.

Convocatòries

J. S. U. de C. Radio Villanueva

Se convoca a Reunió General a todos los militantes de nuestras Juventudes, para mañana, domingo, día 25 del corriente, a las diez de la mañana.

En esta se dará cuenta de las resoluciones y acuerdos tomados en la 2.ª Conferencia de la III Veguería y las enmiendas aprobadas en la misma para presentarlas en la Conferencia Nacional de la J. S. U. de C. que se celebrará en Barcelona los días 7, 8 i 9 de agosto próximo.

Se nombrará Secretario Militar por dimisión del que actualmente representa el cargo.

Se tratarán asuntos generales.

Esperamos la puntual asistencia de todos.

El Secretario de Organización

**Centre Democràtic Federalista
d'Esquerra Republicana de Catalunya**

Es comunica a tots els familiars i amics dels nostres combatents al Front de Terol, que avui, dissabte, a última hora de la nit, sortirà vers a Segura de Baños el cotxe del Centre, per a portar-los-hi paquets i correspondència.

LA JUNTA

La Revolución y el Teatro

por AMICHATIS

Una verdad: «La Revolución ha pasado por el cielo del Teatro arrojando panes». Si en todas las actividades humanas, la Revolución hubiera dispensado tantos favores, (1) el aspecto de Cataluña sería el de una colectividad feliz. La Revolución, en el Teatro, ha sido: «Solución del paro.» «Final de crisis.» «Actividades no interrumpidas.» «Locales de puertas abiertas.» «Desaparición (2) de enemigos: empresas fules y reventas gubernamentales.» (3) «Castigos de propietarios-usura que cobraban por una barraca su peso en oro.» «Anulación de empresario-sexo-vedette.» «Imposibilidad de tiranía directorial.» «Esponja borradora del odio-admirativo del último mono-escénico a la primera figura.» «Imposición del íntimo respeto al valor arte.» «Etcétera.»

El artista, (4) que siempre había sido un «niño-quejón», empieza a borrar sus jermas para iniciar la loa al momento liberador. Y es que, el «artista-quejón», comienza a comprender la idea renovadora que ha visto adoptar en sus filas sin derramamiento de sangre. Porque, la sangre, la derramó, hasta ahora, la mano de obra. Y, por eso, en época revolucionaria, la mano de obra debe imponer su razón. (5) Esto no quiere decir que no tenga razón, su razón, en época de paz. Ni que con el triunfo sea un elemento privilegiado. Porque tampoco fué toda la mano de obra la que derramó su sangre. El artista (6) ha sido actor de la Revolución de una manera cómoda. El artista y el intelectual hemos sido obedientes. (7) Y nada más que obedientes. La labor del artista y el autor, en la Revolución, se ha limitado a no echar agua en la hoguera revolucionaria. Hay pocas excepciones. (8) Claro que artistas y autores, en mayoría, han saludado con el corazón abierto el estallido revolucionario (9) y ostentan el carnet como el mejor galón de su vida. (10) También hay pocas excepciones. Porque el artista y el autor, vivían oprimidos, hambrientos y despreciados. Despreciados por el obrero manual y por el poderoso. Y es que el artista — como elemento de clase media — era una caricatura del rico y no le agradaba llamarse obrero. Hablo de Cataluña. (11) No hablo ni de Madrid ni de Valencia. Dicen que en Valencia pagan a los artistas fantásticamente. Y, en Madrid II, de los días aciagos, con su turba de ministroides, seguidores y caballeretes hueros, chanflones y traspillados que han heredado el ambiente teatral de la ex villa con sus mentideros, «se dices» y murmuraciones. Del Madrid teatral poco sabemos. El estrépito de la batalla no nos deja oír el sonsonete de la calderilla taquillera. En Valencia invaden los teatros los huéspedes desocupados. En Madrid, las milicias victoriosas en tregua de horas. Allí y allá hay exceso de público. Aquí no. Son tiempos de prueba. Paciencia, compañeros. Cuanto mayor sea el sacrificio personal, más satisfacción interior. No sólo debe trabajarse para la galería, en la vida. Las normas de la «C. N. T.» imponen una disciplina. Y se han de sentir. No es que se deba comprar la seguridad personal, en un momento revolucionario, renunciando a un sueldo elevado. Una cosa es resignación y otra devoción. La Revolución ha organizado el Teatro económicamente: Vive de sus propios medios. La Revolución debe hermanar todos los elementos. (12) Y hacer que se quieran. Y borrar lo que parecen pequeñas tiranías. Y autonomizar. (13) Y no vivir de lo viejo. Porque llenar los teatros con lo que, al huir, han dejado los autores burgueses es una vergüenza. La Revolución debe organizar el Teatro ideológicamente. (14) Si la gente catalana no se muestra deseosa de ir a misa los domingos, tampoco debe mostrarse hambrienta de ver en los teatros: «milagros de vírgenes», «procesiones de monjes», «evocaciones de gente del pueblo en romería al santo», ni escenas con camastros, camisas y calzoncillos. El actor debe negarse a interpretar aquello que no siga el ritmo revolucionario. El autor debe volcar su corazón en sus obras. El Teatro debe tomarse como una trinchera en la que ondea la bandera del pasado. El autor que se niegue a esta colaboración, es un desertor. (15) La Revolución, con sus técnicos teatrales, debe comprenderlo así y no mostrar en sus banderolas escénicas nombres y

obras por el solo mérito de que: «dan en taquilla». También «da» dinero la usura, y la pornografía, y la trata de blancas, y la Revolución las ha despeñado. Hay que encerrar en un sótano todo el Teatro viejo, (14) burgués y obsceno. Hay que airear el Teatro clásico y humano. Hay que crear un repertorio. Y si nosotros no servimos, pedirlo a tierras libres que lo tengan. El Teatro debe empezar a cumplir su obligación, y dejar de ser una hostelería económica.

* * *

La Revolución ha pasado por encima del Teatro arrojando panes. El Teatro debe de volar por encima de la Revolución arrojando ideas.

(De «Espectáculo»)

(1) Yo digo beneficios. — (2) Aquí aún existen. — (3) Y claqué. — (4) No se olvide que en la palabra artista va incluido el músico (?). — (5) Esto sí que es una razón. — (6) Léase también músico. — (7) No todos. — (8) Estas pocas veranean en Villanueva. — (9) No tanto, no tanto. — (10) Hasta ahora, esto sí que ha sido verdad; de ahora en adelante, ya no lo es tanto. — (11) Y yo de Villanueva. — (12) Veremos si será verdad. — (13) ¡Autonomizar, compañeros! — (14) ¿A ver si lo recordaréis, compañeros del Comité Económico del Teatro? — (15) Y el que se niega a actuar, otro desertor; y a los desertores, los tribunales los reclaman.

Por la transcripción y notas, CARLOS FIGUERAS

Avisos i notícies

LLIÇONS DE PERIODISME

La nota publicada, fa dies, sota un article titolat «Tòpics gastats» ha estat conceptuada com irrespectuosa i contrària a la llibertat de pensament, per la qual cosa estem disposats demostrar el contrari.

El que cal és que el qui vulgui tenir drets tingui deures i, per tant, la norma regular de tots els periòdics és la que esmentàvem en la nota i que oferia el medi de publicació al qual s'han de sotmetre, com nosaltres i tothom ens hem sotmés quant havem col·laborat en els periòdics del mateix partit que ara ell no vol sotmetre's.

A la Redacció de «La Humanitat» hi trobareu la nostra signatura i mai no ha aparegut en lletra de motllo.

CONSELL MUNICIPAL DE VILANOVA I LA GELTRÚ

Presidència

El «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» del dia 20 de juliol del 1937, publica el següent

DECRET

L'anormalitat de les circumstàncies en què ha hagut de desenvolupar-se l'economia de la nostra terra, com a conseqüència de la lluita contra el feixisme, ha motivat en algunes ocasions que no s'observessin aquells principis que són elementals per a la conservació de les fonts econòmiques de la nostra riquesa ramadera i agrícola.

Per altra banda la manca d'una fiscalització rigorosa de les condicions i dels preus de venda dels productes d'aquella, ha donat un ampli marge a operacions realitzades moltes vegades en perjudici de l'interès públic, produint-se per tant un doble perjudici que es fa necessari evitar.

Particularment, quan el comerç del bestiar i de les carns, cal adoptar sense demora les oportunes mesures, per tal que en un futur pròxim, Catalunya pugui veure ateses les seves necessitats d'acord amb les possibilitats de la seva riquesa ramadera.

A tal efecte, cal prendre les oportunes mesures per a la restricció de la matança en els Escorxadors municipals i industrials, i assenyalar les condicions i garanties que són exigibles en la venda i matança del bestiar.

Per tant, a proposta dels Consellers de Proveïments i d'Agricultura,

Decreto:

Article 1. A partir de la publicació d'aquest Decret i fins el primer de novembre d'enguany, resta prohibida la matança a tots els Escorxadors

municipals, industrials i particulars, del bestiar de les condicions que a continuació s'esmenten:

Per a l'espècie bovina

- De tota vaca lletera de producció normal.
- De tota vedella de més d'un any.
- De tot mascle o femella el pes en viu dels quals sigui inferior a 300 quilos.
- De tot bou o vaca de llaurança o altre treball, en edat inferior als 10 anys.

Per a les espècies bovina i cabrum

- De tota ovella i cabra apte per a la reproducció o èria.
- De tota femella de més d'un any.
- De tot mascle o femella el pes en viu dels quals sigui inferior a 30 quilos.

Per a l'espècie porquina

- De tota femella apte per a la reproducció.
- De tot cap mascle o femella el pes en viu dels quals sigui inferior a 110 quilos.

Article 2. Restaran exceptuats de la norma continguda en l'article anterior els caps de bestiar que, per haver sofert un accident fortuït calgui sacrificar, sempre que les circumstàncies i naturalesa del fet siguin garantitzats per l'oportuna certificació veterinària. Si l'accident hagués estat provocat, s'aplicaran als responsables les sancions corresponents.

Article 3. Setmanalment, els veterinaris de servei als Escorxadors municipals i industrials, trametran a la Intervenció Delegada de Carns del Departament de Proveïments de la Generalitat, una relació amb el Vist i Plan dels Alcaldes o dels industrials, segons els casos en els quals es faci constar: nombre dels caps sacrificats i espècies, i dintre d'elles, si es tracta de bous, vaques, vedells, ovelles, xais, cabres, cabrits, porcs o truges, i, per últim, el pes de cada cap dels especificats i el global.

Els Alcaldes, Veterinaris i industrials seran personalment responsables de les infraccions de les normes establertes en el present Decret i de les inexactituds que s'observin en les declaracions esmentades.

Article 4. Solament els Delegats Comarcals d'aquest Departament en la seva respectiva comarca, podran realitzar la compra de bestiar, de preferència d'acord amb els Sindicats Agrícoles i Cooperatives de producció pecuària, quedant sense efecte tota autorització atorgada anteriorment. Els Delegats Comarcals faran la distribució del bestiar segons les instruccions del Director General de Proveïments.

Article 5. Tota infracció del que en el present Decret és disposat serà considerada delictiva contra el règim i els culpables denunciats i perseguits per aquest Departament davant dels Tribunals

Populars a part de les multes que escaiguin, d'acord amb la Legislació vigent.

Barcelona, 16 de juliol del 1937.— Lluís Companys.

El que es fa públic per a coneixement general, havent-se de fer l'advertiment per tal que es tingui en compte, que en l'Escorxador Municipal de la localitat els caps de bestiar que es sacrifiquen, pocs d'ells arriben al nombre de quilos que fixa la disposició anterior, i, per tant, es notará de moment certa escassetat de carn al mercat que serà deguda a les mesures de previsió dictades en el Decret transcrit, i cal que els veïns n'hagin esment.

Vilanova i La Geltrú, 22 de juliol del 1937.— El President del Consell Municipal, Joan Recasens.

Centre Democràtic Federalista

d'Esquerra Republicana de Catalunya

Ajut Català

Avui, dissabte, a les deu de la vetlla, ESPECTACLE TEATRAL per a prestar un ajut material als braus combatents dels fronts de Madrid i demés sectors antifeixistes.

PROGRAMA

Simfonia per l'orquestra del Centre.

Presentació dels petits actors en la divertidíssima comèdia en 3 actes, d'ambient madrileny, original de P. Millan,

LA TONTA DEL BOTE

Cuidadosa presentació. Esplèndid conjunt.

En els intermedis, els petits actors feran les delícies del públic amb les seves diverses actuacions fora de programa.

Per localitats, al Conserge del Centre.

Escola de Treball de Vilanova i La Geltrú

OPOSICIONS A PREMIS

La Direcció d'aquest Centre, d'acord amb el senyor Delegat de la Generalitat de Catalunya, ha acordat la concessió de premis honorífics als alumnes de les classes diürnes i nocturnes que més mereixedors en siguin pel seu aprofitament en l'actual curs.

Aquests premis consistiran en un diploma i un llibre o eines de dibuix o pràctiques, o el seu equivalent en metàl·lic, i seran concedits per oposició entre els alumnes de cada assignatura que hagin obtingut la nota de «sobresalient» en la mateixa.

Podran candidar-se un premi i un accésit en cada assignatura el nombre d'alumnes en la qual hagi estat inferior a 25. En les de matrícula superior podrà concedir-se un premi i un accésit per cada 25 alumnes o fracció de 25.

Els exercicis tindran lloc dintre del mes d'agost proper, en la data que oportunament s'anunciarà, i consistiran en el desenrotllament d'un tema, en la resolució d'un problema o en l'execució d'un treball gràfic o pràctic dels estudiants en el programa del curs.

Els alumnes «sobresalients» que desitgin prendre part en els exercicis esmentats, podran inscriure's fins el dia 31 del mes corrent en la Secretaria d'aquest Centre.

Vilanova i La Geltrú, 22 juliol del 1937. El Secretari, O. Viñas.

“Que solo me dejas”

(Es un exceso de risa.)

Imp. Virella i Soler, socialitzada. — Vilanova i La Geltrú